

EL

EL

EL

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Βρυξέλλες, 2.2.2009
COM(2009) 29 τελικό

2009/0004 (CNS)

Πρόταση

ΟΔΗΓΙΑΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

σχετικά με τη διοικητική συνεργασία στον τομέα της φορολογίας

(υποβληθείσα από την Επιτροπή)

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

Αιτιολόγηση και στόχοι της πρότασης

Στην εποχή της παγκοσμιοποίησης, η ανάγκη των κρατών μελών για αμοιβαία συνδρομή στον τομέα της φορολογίας, και ειδικότερα στον τομέα της άμεσης φορολογίας, αυξάνεται με γοργούς ρυθμούς. Παρατηρείται μια τεραστίων διαστάσεων εξέλιξη της κινητικότητας των φορολογουμένων, του αριθμού των διασυνοριακών συναλλαγών και της διεθνοποίησης των χρηματοοικονομικών μέσων, γεγονός το οποίο καθιστά ολοένα και δυσκολότερο για τα κράτη μέλη τον ορθό προσδιορισμό της φορολογικής οφειλής, ενώ αυτά εμμένουν στην αρχή της εθνικής κυριαρχίας όσον αφορά το επίπεδο των φόρων.

Η αυξανόμενη δυσκολία όσον αφορά τον ορθό προσδιορισμό των φόρων επηρεάζει τη λειτουργία των φορολογικών συστημάτων και συνεπάγεται διπλή φορολόγηση, γεγονός το οποίο αυτό καθαυτό εξωθεί σε φοροδιαφυγή και φοροαποφυγή, ενώ οι εξουσίες διενέργειας ελέγχων περιορίζονται σε εθνικό επίπεδο.

Επομένως, ένα κράτος μέλος είναι αδύνατον να διαχειρίζεται το δικό του σύστημα εσωτερικής φορολογίας, ειδικότερα όσον αφορά την άμεση φορολογία, χωρίς πληροφορίες από άλλα κράτη μέλη. Προκειμένου να ξεπεραστούν οι αρνητικές επιπτώσεις αυτού του φαινομένου, είναι απαραίτητο να αναπτυχθεί μια νέα διοικητική συνεργασία μεταξύ των φορολογικών διοικήσεων των κρατών μελών.

Είναι αναγκαία η ανάπτυξη μέσων που θα μπορούσαν να δημιουργήσουν εμπιστοσύνη μεταξύ των κρατών μελών, θεσπίζοντας ίδιους κανόνες, ίδιες υποχρεώσεις και ίδια δικαιώματα για όλα τα κράτη μέλη. Στο πλαίσιο αυτό, σε πρόσφατες δικαστικές υποθέσεις παρατηρήθηκε ότι στην πράξη οι μηχανισμοί συνεργασίας ενδεχομένως να μην λειτουργούν με αποτελεσματικό και ικανοποιητικό τρόπο, αλλά, ωστόσο, τα κράτη μέλη δεν είναι δυνατόν να βασίζονται στα κενά της συνεργασίας μεταξύ των φορολογικών τους αρχών προκειμένου να δικαιολογούν τους περιορισμούς που τίθενται σε θεμελιώδεις ελευθερίες.

Επομένως, πρέπει να ακολουθηθεί μια εντελώς νέα προσέγγιση, συντάσσοντας ένα εξ ολοκλήρου νέο κείμενο που θα εκχωρεί στα κράτη μέλη εξουσίες ώστε να συνεργάζονται αποτελεσματικά σε διεθνές επίπεδο προκειμένου να ξεπεράσουν τις αρνητικές επιπτώσεις της ολοένα αυξανόμενης παγκοσμιοποίησης στην εσωτερική αγορά. Η διοικητική συνεργασία αυτή καθαυτήν υπέρκειται της εθνικής νομοθεσίας, αλλά δεν την αντικαθιστά, ούτε επιχειρεί να την εναρμονίσει.

Γενικό πλαίσιο

Η ισχύουσα οδηγία 77/799/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19^{ης} Δεκεμβρίου 1977, περί της αμοιβαίας συνδρομής των αρμοδίων αρχών των κρατών μελών στον τομέα των αμέσων φόρων και των φόρων επί των ασφαλιστρών, δεν συνιστά πλέον κατάλληλο εργαλείο. Οι βαθιές της αδυναμίες αποτέλεσαν αντικείμενο διερεύνησης της υψηλού επιπέδου ομάδας εργασίας του Συμβουλίου για τη φορολογική απάτη στο πλαίσιο μιας έκθεσης την οποία υπέβαλε τον Μάιο του 2000 (έγγραφο 8668/00) και πιο πρόσφατα δύο ανακοινώσεων της Επιτροπής, του 2004 (COM (2004)611 τελικό) και του 2006 (COM (2006)254 τελικό), αντιστοίχως. Περιλαμβάνονταν επίσης και στη γνωμοδότηση των κρατών μελών κατά τη διαδικασία διαβούλευσης η οποία προηγήθηκε της παρούσας πρότασης οδηγίας του Συμβουλίου.

Η οδηγία - ακόμη και με τις μεταγενέστερες τροποποιήσεις της - εκπονήθηκε σε διαφορετικό πλαίσιο από τις τρέχουσες απαιτήσεις της εσωτερικής αγοράς. Το 1977, δεν ήταν δυνατή η ελεύθερη κυκλοφορία και η ολοκλήρωση ήταν αμελητέα. Σήμερα, τα κράτη μέλη πρέπει να χρησιμοποιούν άλλα μέσα πέραν της οδηγίας, προς όφελος της διεθνούς αμοιβαίας συνδρομής. Η κατάσταση αυτή δημιουργεί αβεβαιότητα και αντιβαίνει στις αρχές της διαφάνειας, της ίσης μεταχείρισης, του δίκαιου ανταγωνισμού και της ομαλής λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς. Στην πράξη, η ισχύουσα οδηγία δεν μπορεί πλέον να καλύψει τις σημερινές απαιτήσεις διοικητικής συνεργασίας.

Μια πρώτη προσέγγιση περιορισμού των αρνητικών επιπτώσεων των διεθνοποιημένων επενδύσεων στη φορολογία παρουσιάζεται στην οδηγία 2003/48/ΕΚ για τη φορολόγηση των υπό μορφή τόκων εισοδημάτων από αποταμιεύσεις. Ωστόσο, η οδηγία αυτή αφορά μόνο έναν πολύ συγκεκριμένο τύπο αποταμιεύσεων. Η οδηγία όμως για τις αποταμιεύσεις αποδεικνύει επίσης ότι όταν επιτευχθεί ομοιομορφία των εργαλείων και των μέσων, τα κράτη μέλη θα μπορούν να ανταλλάσουν πληροφορίες κατάλληλα και αποτελεσματικά.

Ένα ενισχυμένο μέσο διοικητικής συνεργασίας στον τομέα της φορολογίας θα διασφαλίζει και θα διατηρεί την πλήρη εθνική κυριαρχία επί των τύπων και του επιπέδου των φόρων. Ελλείψει εναρμόνισης στο πεδίο αυτό, η ενισχυμένη φορολογική διοικητική συνεργασία αποτελεί τον μόνο τρόπο ορθού προσδιορισμού των φόρων και, ως εκ τούτου, αποφυγής και καταπολέμησης της φοροδιαφυγής και της φοροαποφυγής. Η ισχυρότερης μορφής φορολογική διοικητική συνεργασία είναι κρίσιμη για τα συμφέροντα των κρατών μελών και της ΕΕ, αφού ο κύριος στόχος είναι η αποτελεσματικότερη προστασία των δημοσιονομικών συμφερόντων των κρατών μελών και η αποφυγή στρέβλωσης της αγοράς.

Ισχύουσες διατάξεις στον τομέα της πρότασης

Από το 1979 έως το 1992, ο ΦΠΑ αποτελούσε μέρος του πεδίου εφαρμογής της οδηγίας 77/799/ΕΟΚ. Οι ειδικοί φόροι κατανάλωσης περιλαμβάνονταν επίσης στο πεδίο εφαρμογής της εν λόγω οδηγίας από το 1992 έως το 2004. Ωστόσο, λόγω των συμπερασμάτων της υψηλού επιπέδου ομάδας εργασίας του Συμβουλίου για τη φορολογική απάτη στην έκθεση του Μαΐου του 2000, η οποία κατέδειξε την ανικανότητα της οδηγίας αυτής να εκπληρώσει τους στόχους της, η Επιτροπή παρουσίασε δύο ξεχωριστά σχέδια κανονισμών με στόχο τη δημιουργία ενός εξ ολοκλήρου νέου περιβάλλοντος για τη διοικητική συνεργασία στον τομέα του ΦΠΑ και των ειδικών φόρων κατανάλωσης. Οι κανονισμοί αυτοί εγκρίθηκαν αντιστοίχως στις 7 Οκτωβρίου 2003 για τον ΦΠΑ (κανονισμός 1798/2003) και στις 16 Νοεμβρίου 2004 για τους ειδικούς φόρους κατανάλωσης (κανονισμός 2073/2004). Ως εκ τούτου, ο ΦΠΑ και οι ειδικοί φόροι κατανάλωσης αποσύρθηκαν από το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 77/799/ΕΟΚ.

Μια παρόμοια προσέγγιση ακολουθείται με την παρούσα πρόταση. Η νέα ενισχυμένη οδηγία προβλέπει την κατάρτιση οργανογράμματος, κοινού εσωτερικού κανονισμού, κοινών εντύπων, μορφοτύπων και διαύλων ανταλλαγής πληροφοριών. Προβλέπει επίσης μια διαδικασία επιτροπής που θα επιφορτιστεί με τα τεχνικά μέτρα και την ανταλλαγή πληροφοριών, τη δημιουργία εργαλείων και μέσων περιορισμού των εμποδίων που παρακωλύουν την αποτελεσματική ανταλλαγή πληροφοριών.

Επιπλέον, το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 77/799/ΕΟΚ περιορίζεται στους άμεσους φόρους και στα ασφάλιστρα, ενώ η παρούσα πρόταση καλύπτει όλους τους έμμεσους

φόρους οι οποίοι δεν καλύπτονται ακόμη από μια πράξη της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, δηλαδή έμμεσοι φόροι πέραν του ΦΠΑ και των ειδικών φόρων κατανάλωσης. Ως εκ τούτου, δημιουργεί για πρώτη φορά ένα σύνολο κανόνων για μια σειρά φόρων οι οποίοι μέχρι τώρα δεν καλύπτονταν από το ισχύον νομικό πλαίσιο της Κοινότητας.

Συνέπεια με τις υπόλοιπες πολιτικές και τους στόχους της Ένωσης

Άνευ αντικειμένου.

ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗ ΜΕ ΤΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ ΚΑΙ ΕΚΤΙΜΗΣΗ ΑΝΤΙΚΤΥΠΟΥ

Διαβουλεύσεις με τα ενδιαφερόμενα μέρη

Μέθοδοι διαβούλευσης, κύριοι τομείς που αφορά η πρόταση και γενικά χαρακτηριστικά των ερωτηθέντων

Οι διαβουλεύσεις έλαβαν μέρος στο πλαίσιο ομάδων εργασίας με τη χρήση ερωτηματολογίου σχετικά με προτάσεις βελτίωσης της ισχύουσας κατάστασης.

Σύνοψη των απαντήσεων και τρόπος με τον οποίο ελήφθησαν υπόψη

Η γενική άποψη των κρατών μελών είναι ότι η τρέχουσα οδηγία πρέπει να ενισχυθεί πλήρως. Η προσοχή εστιάστηκε στο γεγονός ότι στην τωρινή της μορφή η οδηγία είναι αδύνατον να καθιερώσει ένα κοινό επίπεδο υποχρεώσεων που θα εξυπηρετούσε τους επιδιωκόμενους σκοπούς της. Εκφράστηκαν επίσης συγκεκριμένες απόψεις σχετικά με το περιεχόμενο του νέου μέσου.

Η Επιτροπή έλαβε υπόψη της τις γνώμες των κρατών μελών και το αποτέλεσμα είναι η πρόταση οδηγίας του Συμβουλίου.

Συλλογή και χρήση εμπειρογνωμοσύνης

Δεν χρειάστηκε να χρησιμοποιηθεί εξωτερική εμπειρογνωμοσύνη.

Εκτίμηση αντικτύπου

Δεν εκπονήθηκε εκτίμηση αντικτύπου για την παρούσα πρόταση.

Η άλλη επιλογή η οποία εξετάστηκε αφορούσε την τροποποίηση της ισχύουσας οδηγίας. Εντούτοις, για τους λόγους που προαναφέρθηκαν, δεν κρίθηκε σκόπιμη.

ΝΟΜΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

Σύνοψη της προτεινόμενης δράσης

Η Επιτροπή προτείνει στο Συμβούλιο να εγκρίνει μια νέα οδηγία για τη διοικητική συνεργασία στον τομέα της φορολογίας.

Στόχος είναι η δημιουργία ενός νομικού οργάνου υψηλής ποιότητας για την ενίσχυση της διοικητικής συνεργασίας στον τομέα της φορολογίας, προκειμένου να επιτραπεί η ομαλή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς, παρακάμπτοντας τις αρνητικές επιπτώσεις των επίσημων φορολογικών πρακτικών.

Η προσέγγιση αυτή θα έχει ως αποτέλεσμα την ευθυγράμμιση αυτής της συνεργασίας με τις ισχύουσες διατάξεις στον τομέα της διοικητικής συνεργασίας για τον ΦΠΑ και τους ειδικούς φόρους κατανάλωσης.

Νομική βάση

Άρθρα 93 και 94 της συνθήκης ΕΚ.

Αρχή της επικουρικότητας

Η αρχή της επικουρικότητας εφαρμόζεται στον βαθμό που η πρόταση δεν εμπίπτει στην αποκλειστική αρμοδιότητα της Κοινότητας.

Οι στόχοι της πρότασης δεν είναι δυνατόν να υλοποιηθούν επαρκώς από τα κράτη μέλη για τον ή τους λόγους που εκτίθενται στη συνέχεια.

Η αρμοδιότητα των εθνικών φορολογικών αρχών περιορίζεται κατά κανόνα στην επικράτειά τους. Η καταπολέμηση της φορολογικής απάτης – όπως επιβεβαιώνουν πολλά έγγραφα της Επιτροπής – απαιτεί την ανάληψη δράσης σε επίπεδο ΕΕ.

Η διοικητική συνεργασία μεταξύ των αρχών αυτών θα μπορούσε επίσης να βασισθεί σε διμερείς ή πολυμερείς συμφωνίες. Οι διατάξεις αυτές συμπεριλαμβάνονται συνήθως σε συμφωνίες περί διπλής φορολόγησης, το πεδίο εφαρμογής των οποίων περιορίζεται γενικά σε φόρους εισοδήματος. Ωστόσο, ο ορθός προσδιορισμός των φόρων και η διασυννοριακή φορολογική απάτη και φοροαποφυγή μπορούν να αντιμετωπιστούν μόνο με τη λήψη κοινών μέτρων σε επίπεδο ΕΕ.

Με την κοινοτική δράση οι στόχοι της πρότασης θα επιτευχθούν καλύτερα για τον ή τους λόγους που εκτίθενται στη συνέχεια.

Τα ίδια τα κράτη μέλη έχουν εκφράσει την ανάγκη για ένα καθολικό σύνολο δεσμευτικότερων κοινοτικών κανόνων, οι οποίοι θα εφαρμόζονται σε όλους τους τύπους φόρων για τους οποίους δεν υπάρχει ακόμη πρόβλεψη στη νομοθεσία της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η εφαρμογή των ίδιων όρων, των ίδιων μεθόδων και των ίδιων πρακτικών για τη διοικητική συνεργασία όσον αφορά όλους αυτούς τους φόρους θα πρέπει να διευκολύνει το έργο των αρχών, να αυξήσει τον όγκο και να βελτιώσει την ποιότητα των πληροφοριών που ανταλλάσσονται. Η έγκριση μιας πιο λεπτομερούς και ενισχυμένης οδηγίας θα συμβάλει στην επίτευξη αυτού του στόχου.

Η φοροδιαφυγή, της οποίας ουσιαστική συνιστώσα είναι η μη καταβολή φόρων, βρίσκεται σε πολύ υψηλά επίπεδα στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Η καταπολέμησή της απαιτεί συνένωση προσπαθειών, η οποία μπορεί να επιτευχθεί καλύτερα με ένα ισχυρότερο κοινοτικό μέσο που προβλέπει κοινό εσωτερικό κανονισμό και κοινές διατάξεις σχετικά με κοινές μεθόδους, έντυπα, μορφότυπους και διαύλους επικοινωνίας.

Η Επιτροπή εκτιμά ότι μετά την έγκριση της νέας οδηγίας θα αυξηθούν οι τύποι της διοικητικής συνεργασίας (περισσότερες αιτήσεις για παροχή πληροφοριών, αυθόρμητη παροχή πληροφοριών, αυτόματες ανταλλαγές, ταυτόχρονοι έλεγχοι, παρουσία ελεγκτών στις υπηρεσίες άλλου κράτους μέλους, και ανταλλαγή πληροφοριών).

Η φύση του αντικειμένου απαιτεί μια κοινή προσέγγιση των όρων και του εσωτερικού κανονισμού, των διαδικασιών, των αρχών και των εργαλείων, η οποία μπορεί να επιτευχθεί μόνο με μια κοινή νομική πράξη.

Επομένως, η πρόταση είναι σύμφωνη με την αρχή της επικουρικότητας.

Αρχή της αναλογικότητας

Η πρόταση είναι σύμφωνη με την αρχή της αναλογικότητας για τον(τους) ακόλουθο(-ους) λόγο(-ους):

Η προτεινόμενη δράση θεσπίζει μόνο κοινό εσωτερικό κανονισμό και μέσα για τη διευκόλυνση της καθημερινής διοικητικής συνεργασίας μεταξύ των κρατών μελών, τα οποία ως εκ τούτου παραμένουν αποκλειστικά υπεύθυνα για την εσωτερική τους οργάνωση και τη διάθεση των πόρων τους, για τον καθορισμό των περιπτώσεων που καλύπτονται από διεθνή διοικητική συνεργασία και για τη χρήση των αποτελεσμάτων.

Η προτεινόμενη δράση δεν συνεπάγεται πρόσθετη οικονομική και διοικητική επιβάρυνση για την Κοινότητα, τις εθνικές κυβερνήσεις, τις περιφερειακές και τις τοπικές αρχές, τους οικονομικούς φορείς και τους πολίτες, αντίθετα όμως θα πρέπει να περιλαμβάνει ορθολογική αξιοποίηση των ανθρωπίνων πόρων και των δημοσιονομικών δαπανών, αναπτύσσοντας μια κοινή προσέγγιση της διεθνούς διοικητικής συνεργασίας.

Επιλογή μέσων

Προτεινόμενα μέσα: οδηγία.

Άλλα μέσα δεν θα ήταν κατάλληλα για τον(τους) ακόλουθο(-ους) λόγο(-ους).

Σκοπός της πρότασης είναι να ισχυροποιήσει, να ενδυναμώσει και να εκσυγχρονίσει τις διατάξεις της ισχύουσας οδηγίας, προκειμένου να επιτύχει καλύτερη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς και αποτελεσματικότερη διοικητική συνεργασία. Για τον λόγο αυτό πρέπει να αντικατασταθούν οι ισχύοντες κανόνες της οδηγίας. Στην περίπτωση αυτή, το κατάλληλο νομικό μέσο είναι η οδηγία.

ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ

Η πρόταση δεν έχει επιπτώσεις στον προϋπολογισμό της Κοινότητας.

ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ

Απλούστευση

Η πρόταση προβλέπει την απλούστευση της νομοθεσίας, την απλούστευση των διοικητικών διαδικασιών για τις δημόσιες αρχές (κοινοτικές ή εθνικές) και την απλούστευση των διοικητικών διαδικασιών για τους ιδιωτικούς φορείς.

Η νομοθεσία απλοποιείται καθώς αποτελείται από κοινά μέτρα τα οποία μπορούν να ερμηνευθούν και να εφαρμοστούν εύκολα.

Οι δημόσιες αρχές θα είναι σε θέση να χρησιμοποιούν κοινά εργαλεία και μέσα σε ένα προκαθορισμένο οργανωτικό δίκτυο. Με το σύνολο των μέτρων θα απλουστευθεί η προσφυγή στη διεθνή διοικητική συνεργασία. Η διεύρυνση του πεδίου εφαρμογής της νομοθεσίας της ΕΕ συνεπάγεται ότι οι διοικητικές αρχές δεν θα είναι αναγκαίο να προσφεύγουν σε διαφορετικές νομοθεσίες, καθεμιά με τους δικούς της κανόνες και όρους, ανάλογα με τον τύπο του αιτήματος για το οποίο ζητούν συνεργασία.

Οι ιδιωτικοί φορείς που συμμετέχουν στη διεθνή διοικητική συνεργασία θα αντιμετωπίζονται σε ισότιμη βάση, με απλουστευμένες διαδικασίες.

Κατάργηση της ισχύουσας νομοθεσίας

Η έγκριση της πρότασης θα οδηγήσει στην κατάργηση της ισχύουσας νομοθεσίας.

Λεπτομερής επεξήγηση της πρότασης

Το κεφάλαιο I αφορά ζητήματα γενικού χαρακτήρα. Το άρθρο 1 ορίζει τον σκοπό της οδηγίας και τον τρόπο με τον οποίο πρέπει να συνεργάζονται τα κράτη μέλη.

Το άρθρο 2 αφορά το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας, με το οποίο η συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών επεκτείνεται και στη φορολογία παντός είδους. Το άρθρο αυτό βασίζεται στην Κοινή Σύμβαση για την Αμοιβαία Διοικητική Συνδρομή σε Φορολογικά Ζητήματα του Συμβουλίου της Ευρώπης και του ΟΟΣΑ. Το πεδίο εφαρμογής επεκτείνεται στους έμμεσους φόρους οι οποίοι δεν καλύπτονταν ακόμη από τη νομοθεσία της Ευρωπαϊκής Ένωσης περί διοικητικής συνεργασίας. Αυτό σημαίνει ότι πέρα από τον ΦΠΑ και τους ειδικούς φόρους κατανάλωσης, η οδηγία ισχύει και για όλους τους άλλους έμμεσους φόρους (μαζί με τους άμεσους φόρους), προκειμένου η συνεργασία να καταστεί αποτελεσματικότερη.

Το άρθρο 3 αφορά ορισμούς οι οποίοι δεν περιλαμβάνονται στις ισχύουσες διατάξεις.

Το άρθρο 4 βασίζεται στην οργάνωση καθηκόντων όπως προβλέπει ο ισχύων για τον ΦΠΑ κανονισμός περί διοικητικής συνεργασίας, με τις απαραίτητες προσαρμογές.

Στο κεφάλαιο II, αφιερωμένο στην ανταλλαγή πληροφοριών, τα άρθρα 5 και 6 αφορούν την ανταλλαγή πληροφοριών κατόπιν αιτήσεως και τη διεξαγωγή διοικητικών ερευνών. Το άρθρο 7 ρυθμίζει τις προθεσμίες για την παροχή πληροφοριών. Το άρθρο 7 παράγραφοι 5 και 6 είναι εμπνευσμένο από το πρότυπο συμφωνίας για την ανταλλαγή πληροφοριών σε φορολογικά ζητήματα του 2002, που έχει καταρτίσει ο ΟΟΣΑ.

Το άρθρο 8 αφορά την αυτόματη ανταλλαγή πληροφοριών. Η πρόταση περιγράφει την αυτόματη ανταλλαγή πληροφοριών για ορισμένους τύπους εισοδήματος οι οποίοι θα καθοριστούν με τη διαδικασία της επιτροπολογίας. Για άλλους τύπους εισοδήματος, δίνει στα κράτη μέλη τη δυνατότητα να συνάπτουν συμπληρωματικές συμφωνίες.

Το άρθρο 9 καλύπτει την αυθόρμητη ανταλλαγή πληροφοριών.

Το κεφάλαιο III αφορά άλλες μορφές διοικητικής συνεργασίας. Το τμήμα I ρυθμίζει την παρουσία υπαλλήλων στις διοικητικές υπηρεσίες άλλων κρατών μελών και τη συμμετοχή τους σε διοικητικές συνεργασίες. Οι υπάλληλοι του αιτούντος κράτους μέλους επιτρέπεται να ασκούν τις εξουσίες διεξαγωγής ερευνών οι οποίες εκχωρούνται σε υπαλλήλους του κράτους μέλους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση.

Στο τμήμα II, αφιερωμένο στους ταυτόχρονους ελέγχους, η διατύπωση του άρθρου 11 παραμένει ίδια με το ισχύον άρθρο 8β της οδηγίας που εγκρίθηκε το 2004.

Στο τμήμα III, το άρθρο 12 περί διοικητικής κοινοποίησης αποτελεί επίσης μια σχετικά νέα διάταξη της ισχύουσας οδηγίας και επομένως διατηρήθηκε.

Στο τμήμα IV, το άρθρο 13 ενισχύει την υποχρέωση ανατροφοδότησης λόγω της επιθυμίας των κρατών μελών να εισαχθεί μια αυστηρότερη διάταξη. Η ανατροφοδότηση παρακινεί τους υπαλλήλους στον τομέα αυτό να προβαίνουν σε καλύτερη χρήση των διαφόρων μορφών ανταλλαγής πληροφοριών.

Στο τμήμα V, το άρθρο 14 ρυθμίζει την υποχρέωση των κρατών μελών να μοιράζονται την εμπειρία τους. Το άρθρο επεκτείνει τον ρόλο της επιτροπής που αναφέρεται στο άρθρο 24 ως συμβουλευτική επιτροπή.

Στο κεφάλαιο IV, το άρθρο 15 αφορά την κοινολόγηση πληροφοριών και εγγράφων. Η πρόταση χρησιμοποιεί μια ευρεία προσέγγιση, με στόχο την προστασία των συμφερόντων των κρατών μελών και των φορολογουμένων.

Το άρθρο 16 παρουσιάζει τις αρχές του δυσανάλογου διοικητικού φόρτου και της πληρότητας, και προβλέπει λόγους για άρνηση συνεργασίας.

Το άρθρο 17 αφορά τα όρια αυτών των υποχρεώσεων. Η πρώτη παράγραφος αποκλείει τους ίδιους φορολογικούς σκοπούς και το εγχώριο συμφέρον ως βάσεις για την άρνηση ικανοποίησης ενός αιτήματος και βασίζεται στο άρθρο 26 παράγραφος 4 του υποδείγματος φορολογικής σύμβασης του ΟΟΣΑ, ενώ η δεύτερη παράγραφος – βασισμένη στο άρθρο 26 παράγραφος 5 του υποδείγματος φορολογικής σύμβασης του ΟΟΣΑ – διασφαλίζει ότι οι περιορισμοί του άρθρου 16 παράγραφοι 1 και 4 δεν μπορούν να χρησιμοποιηθούν για την άρνηση παροχής πληροφοριών αποκλειστικά και μόνο επειδή ο κάτοχος είναι τράπεζα και άλλα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα, όταν οι πληροφορίες αυτές αφορούν πρόσωπα τα οποία κατοικούν για φορολογικούς σκοπούς στο αιτούν κράτος μέλος.

Το άρθρο 18 εισάγει την αρχή του πλέον ευνοημένου κράτους, σύμφωνα με την οποία ένα κράτος μέλος οφείλει να παρέχει συνεργασία σε ένα άλλο κράτος μέλος υπό τους ίδιους όρους όπως και προς μια τρίτη χώρα.

Το άρθρο 19 αφορά τον καθορισμό κοινών εντύπων και ηλεκτρονικών μορφοτύπων για την ανταλλαγή πληροφοριών. Τα κοινά έντυπα βρίσκονται ήδη υπό εκπόνηση και χρησιμοποιούνται στο πλαίσιο πιλοτικής δράσης. Το έντυπο αυτόματης ανταλλαγής πληροφοριών θα βασίζεται στον μορφότυπο που χρησιμοποιείται για την αυτόματη ανταλλαγή πληροφοριών βάσει του άρθρου 9 της οδηγίας 2003/48/EK (φορολόγηση των αποταμιεύσεων).

Το άρθρο 20 αντικατοπτρίζει τις επιθυμίες των κρατών μελών όσον αφορά το κατώτατο όριο και το γλωσσικό καθεστώς. Το δίκτυο επικοινωνιών/κοινή διεπαφή συστημάτων (CCN/CSI) χρησιμοποιείται από κοινού από τα κράτη μέλη και εκπληρώνει τις προθέσεις της Επιτροπής για τη χρησιμοποίηση των ίδιων διαύλων από όλα τα φορολογικά συστήματα.

Το άρθρο 21 περιλαμβάνει συγκεκριμένες υποχρεώσεις σχετικά με τη φορολογική διοικητική συνεργασία εντός και μεταξύ των κρατών μελών.

Στο κεφάλαιο V, το άρθρο 22 καθορίζει τη σχέση μεταξύ της Επιτροπής και των κρατών μελών. Τα κράτη μέλη υποχρεούνται να κοινοποιούν όλες τις σχετικές πληροφορίες για τη λειτουργία της οδηγίας.

Στο κεφάλαιο VI, το άρθρο 23 ρυθμίζει τις σχέσεις με τρίτες χώρες. Η πρόταση ορίζει την υποχρεωτική ανταλλαγή πληροφοριών που προέρχονται εκτός της ΕΕ και αποτυπώνει τις πρόσφατες υποθέσεις απάτης, στις οποίες εμπλέκονταν ένα κράτος μέλος της ΕΕ και μια τρίτη χώρα.

Στο κεφάλαιο VII, το άρθρο 24 αφορά τη σύσταση μιας Επιτροπής Διοικητικής Συνεργασίας για τη Φορολογία για την παρακολούθηση της λειτουργίας της οδηγίας. Μπορεί επίσης να ενεργεί και ως συμβουλευτική επιτροπή.

Το άρθρο 25 καθιστά υποχρεωτική την εκτίμηση της λειτουργίας της παρούσας

οδηγίας, εν προκειμένω πέντε έτη μετά την ημερομηνία έναρξης ισχύος της.

Το άρθρο 26 προβλέπει την κατάργηση των ισχυουσών διατάξεων, ενώ το άρθρο 27 συνδέεται με τη μεταφορά της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο των κρατών μελών και το άρθρο 28 ορίζει ως ημερομηνία έναρξης ισχύος και εφαρμογής της παρούσας οδηγίας την 1^η Ιανουαρίου 2010.

Πρόταση

ΟΔΗΓΙΑΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

σχετικά με τη διοικητική συνεργασία στον τομέα της φορολογίας

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως τα άρθρα της 93 και 94, την πρόταση της Επιτροπής¹,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου²,

τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής³,

Εκτιμώντας τα εξής:

- (1) Στην εποχή της παγκοσμιοποίησης, η ανάγκη των κρατών μελών για αμοιβαία συνδρομή στον τομέα της φορολογίας αυξάνεται με γοργούς ρυθμούς. Παρατηρείται μια τεραστίων διαστάσεων εξέλιξη της κινητικότητας των φορολογουμένων, του αριθμού των διασυνοριακών συναλλαγών και της διεθνοποίησης των χρηματοοικονομικών μέσων, γεγονός το οποίο καθιστά δύσκολο για τα κράτη μέλη τον ορθό προσδιορισμό των οφειλόμενων φόρων. Η αυξανόμενη δυσκολία επηρεάζει τη λειτουργία των φορολογικών συστημάτων και συνεπάγεται διπλή φορολόγηση, γεγονός το οποίο αυτό καθαυτό εξωθεί σε φοροδιαφυγή και φοροαποφυγή, ενώ οι εξουσίες διενέργειας ελέγχων περιορίζονται σε εθνικό επίπεδο. Ως εκ τούτου, τίθεται σε κίνδυνο η λειτουργία της εσωτερικής αγοράς.
- (2) Επομένως, ένα κράτος μέλος είναι αδύνατον να διαχειρίζεται το δικό του σύστημα εσωτερικής φορολογίας, ειδικότερα όσον αφορά την άμεση φορολογία, χωρίς πληροφορίες από άλλα κράτη μέλη. Προκειμένου να ξεπεραστούν οι αρνητικές επιπτώσεις αυτού του φαινομένου, είναι απαραίτητο να αναπτυχθεί μια νέα διοικητική συνεργασία μεταξύ των φορολογικών διοικήσεων των κρατών μελών. Είναι αναγκαία η εκπόνηση μέσων που θα μπορούσαν να δημιουργήσουν εμπιστοσύνη μεταξύ των κρατών μελών, θεσπίζοντας ίδιους κανόνες, ίδιες υποχρεώσεις και ίδια δικαιώματα για όλα τα κράτη μέλη.
- (3) Επομένως, πρέπει να ακολουθηθεί μια νέα προσέγγιση, συντάσσοντας ένα εξ ολοκλήρου νέο κείμενο που θα δίνει στα κράτη μέλη τη δυνατότητα να συνεργάζονται αποτελεσματικά σε διεθνές επίπεδο, προκειμένου να ξεπεράσουν τις αρνητικές επιπτώσεις της ολοένα αυξανόμενης παγκοσμιοποίησης στην εσωτερική αγορά. Η διοικητική συνεργασία αυτή καθαυτήν υπέρκειται της εθνικής νομοθεσίας, αλλά δεν την αντικαθιστά ούτε επιχειρεί να την εναρμονίσει.

¹ ΕΕ C , , σ. .

² ΕΕ C , , σ. .

³ ΕΕ C , , σ. .

- (4) Στο πλαίσιο αυτό, η ισχύουσα οδηγία 77/799/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19^{ης} Δεκεμβρίου 1977, περί της αμοιβαίας συνδρομής των αρμόδιων αρχών των κρατών μελών στον τομέα των άμεσων φόρων και των φόρων επί των ασφαλιστρών, δεν περιλαμβάνει πλέον τα κατάλληλα εργαλεία. Οι βαθιές της αδυναμίες αποτέλεσαν αντικείμενο διερεύνησης της υψηλού επιπέδου ομάδας εργασίας του Συμβουλίου για τη φορολογική απάτη στο πλαίσιο έκθεσης την οποία υπέβαλε τον Μάιο του 2000 (έγγραφο 8668/00), και πιο πρόσφατα στο πλαίσιο δύο ανακοινώσεων της Επιτροπής, του 2004 (COM (2004)611 τελικό) και του 2006 (COM (2006)254 τελικό), αντιστοίχως.
- (5) Η οδηγία 77/799/ΕΟΚ, ακόμη και με τις τελευταίες της τροποποιήσεις, εκπονήθηκε σε διαφορετικό πλαίσιο από τις τρέχουσες απαιτήσεις της εσωτερικής αγοράς. Σήμερα, η οδηγία 77/799/ΕΟΚ δεν μπορεί πλέον να καλύψει τις νέες απαιτήσεις διοικητικής συνεργασίας.
- (6) Λόγω του αριθμού και της σπουδαιότητας των αναγκαίων προσαρμογών, η απλή τροποποίηση της ισχύουσας οδηγίας δεν θα αρκούσε για την εκπλήρωση των στόχων. Επομένως, η οδηγία 77/799/ΕΟΚ πρέπει να καταργηθεί και να αντικατασταθεί από ένα νέο νομικό μέσο. Το μέσο αυτό θα πρέπει να ισχύει για άμεσους και έμμεσους φόρους οι οποίοι δεν καλύπτονται ακόμη από άλλη κοινοτική νομοθεσία. Για τον σκοπό αυτό, η νέα οδηγία θεωρείται κατάλληλο μέσο για την αποτελεσματική διοικητική συνεργασία.
- (7) Συγκεκριμένα, είναι αναγκαίοι σαφέστεροι και ακριβέστεροι κανόνες που θα διέπουν τη διοικητική συνεργασία μεταξύ κρατών μελών.
- (8) Οι άμεσες επαφές μεταξύ των τοπικών ή των εθνικών αρμόδιων υπηρεσιών για τη διοικητική συνεργασία θα πρέπει να είναι περισσότερες και η επικοινωνία μεταξύ των κεντρικών υπηρεσιών διασύνδεσης για τη φορολογία να αποτελεί τον κανόνα. Η έλλειψη άμεσων επαφών οδηγεί σε αναποτελεσματικότητα, ανεπαρκή χρησιμοποίηση των ρυθμίσεων για τη διοικητική συνεργασία και καθυστερήσεις στην επικοινωνία. Θα πρέπει επομένως να υπάρχει πρόβλεψη για την επίτευξη περισσότερων άμεσων επαφών μεταξύ των υπηρεσιών με στόχο να καταστεί η συνεργασία αποτελεσματικότερη και ταχύτερη.
- (9) Τα κράτη μέλη θα πρέπει, κατόπιν αιτήσεως, να ανταλλάσσουν πληροφορίες σχετικά με συγκεκριμένες υποθέσεις· το κράτος μέλος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση οφείλει να διεξάγει τις αναγκαίες έρευνες για να εξασφαλίσει τις πληροφορίες αυτές· θα πρέπει επίσης να τηρεί τις προκαθορισμένες προθεσμίες για την απάντηση ενός αιτήματος.
- (10) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να ανταλλάσσουν αυτόματα κάθε πληροφορία, όταν ένα κράτος μέλος πιστεύει βάσιμα ότι δεν έχει τηρηθεί η φορολογική νομοθεσία ή ενδεχομένως να μην έχει τηρηθεί στο άλλο κράτος μέλος, όταν υπάρχει κίνδυνος μη σωστής φορολόγησης στο άλλο κράτος μέλος, ή όταν για οποιονδήποτε λόγο ο φόρος απεφεύχθη ή ενδέχεται να αποφευχθεί στο άλλο κράτος μέλος, και ειδικότερα στις περιπτώσεις εικονικής μεταφοράς κερδών μεταξύ επιχειρήσεων εγκατεστημένων σε διαφορετικά κράτη μέλη ή όταν τέτοιες συναλλαγές μεταξύ επιχειρήσεων εγκατεστημένων σε δύο κράτη μέλη πραγματοποιούνται μέσω τρίτης χώρας, έτσι ώστε να εξασφαλίζονται φορολογικά πλεονεκτήματα.
- (11) Οι αυθόρμητες ανταλλαγές πληροφοριών μεταξύ κρατών μελών θα πρέπει επίσης να ενισχυθούν και να ενθαρρυνθούν.

- (12) Είναι σημαντικό να επιτρέπεται η παρουσία υπαλλήλων της φορολογικής αρχής ενός κράτους μέλους στο έδαφος ενός άλλου κράτους μέλους και να μπορούν να ασκούν εξουσίες διεξαγωγής ερευνών οι οποίες εκχωρούνται σε υπαλλήλους του κράτους μέλους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση.
- (13) Εφόσον η φορολογική κατάσταση ενός ή περισσότερων υποκείμενων σε φορολογία προσώπων, εγκατεστημένων σε διάφορα κράτη μέλη είναι συχνά κοινού ή συμπληρωματικού ενδιαφέροντος, πρέπει να είναι δυνατή η διενέργεια ταυτόχρονων ελέγχων στα πρόσωπα αυτά από δύο ή περισσότερα κράτη μέλη, κατόπιν αμοιβαίας συμφωνίας και σε εθελοντική βάση, οποτεδήποτε οι έλεγχοι αυτοί φαίνεται ότι είναι πιο αποτελεσματικοί από τους ελέγχους που διενεργεί ένα μεμονωμένο κράτος μέλος.
- (14) Δεδομένου ότι η νομοθεσία ορισμένων κρατών μελών απαιτεί την κοινοποίηση στο φορολογούμενο των αποφάσεων και των πράξεων που αφορούν τη φορολογική του οφειλή, πράγμα που ενδέχεται να δημιουργήσει προβλήματα στις φορολογικές αρχές, συμπεριλαμβανομένων των περιπτώσεων που ο φορολογούμενος έχει μετεγκατασταθεί σε άλλο κράτος μέλος, είναι σκόπιμο, στις περιπτώσεις αυτές, οι φορολογικές αρχές να έχουν τη δυνατότητα να ζητούν τη συνεργασία των αρμόδιων αρχών του κράτους μέλους στο οποίο έχει μετεγκατασταθεί ο φορολογούμενος.
- (15) Θα πρέπει να παρέχεται ανατροφοδότηση στα κράτη μέλη τα οποία εξέδωσαν αίτηση παροχής πληροφοριών ή τα οποία απέστειλαν πληροφορίες αυτομάτως ή αυθορμητώς, προκειμένου να ενθαρρύνεται η διεθνής διοικητική συνεργασία.
- (16) Η συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών και της Επιτροπής είναι αναγκαία για τη διαρκή μελέτη των διαδικασιών συνεργασίας και την ανταλλαγή εμπειριών και βέλτιστων πρακτικών στους σχετικούς τομείς.
- (17) Είναι σημαντικό για την αποτελεσματικότητα της διοικητικής συνεργασίας οι πληροφορίες και τα έγγραφα που συγκεντρώνονται βάσει της παρούσας οδηγίας να είναι δυνατόν να χρησιμοποιηθούν και για άλλους σκοπούς στο κράτος μέλος που τα παρέλαβε, εφόσον το επιτρέπει η νομοθεσία του εν λόγω κράτους μέλους. Είναι επίσης σημαντικό τα κράτη μέλη να μπορούν να διαβιβάσουν τις πληροφορίες αυτές σε τρίτη χώρα.
- (18) Το κράτος μέλος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση παροχής πληροφοριών δύναται να αρνηθεί τη διαβίβασή τους, εάν δεν μπορεί για νομικούς λόγους να παρέχει τις πληροφορίες αυτές ή εάν η παροχή τους θα οδηγούσε στην κοινολόγηση ενός εμπορικού, βιομηχανικού ή επαγγελματικού απορρήτου ή μιας εμπορικής μεθόδου ή όταν η κοινολόγηση θα ήταν αντίθετη προς τη δημόσια τάξη.
- (19) Ωστόσο, ένα κράτος δεν έχει δικαίωμα να απορρίψει αίτημα παροχής πληροφοριών επειδή δεν εξυπηρετούν το εγχώριο συμφέρον ή επειδή κάτοχος της πληροφορίας που αφορά κάτοικο του άλλου κράτους μέλους είναι τράπεζα, ή άλλο χρηματοπιστωτικό ίδρυμα, εξουσιοδοτημένος αντιπρόσωπος ή άτομο που ενεργεί υπό την ιδιότητα του πράκτορα ή του διαχειριστή ή επειδή η πληροφορία αφορά ιδιοκτησιακά συμφέροντα ατόμου.
- (20) Θα πρέπει επίσης να καταστεί σαφές ότι όταν η συνεργασία την οποία παρέχει ένα κράτος μέλος προς τρίτη χώρα είναι ευρύτερη από ό,τι προβλέπει η παρούσα οδηγία, δεν επιτρέπεται να απορρίπτει την παροχή εξίσου ευρύτερης συνεργασίας στα άλλα κράτη μέλη.
- (21) Οι ανταλλαγές πληροφοριών θα πρέπει να γίνονται μέσω τυποποιημένων εντύπων, μορφοτύπων και διαύλων επικοινωνίας.

- (22) Θα πρέπει να εκπονείται αξιολόγηση της αποτελεσματικότητας της διοικητικής συνεργασίας, ιδίως βάσει στατιστικών.
- (23) Τα μέτρα που είναι αναγκαία για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας πρέπει να εγκρίνονται σύμφωνα με την απόφαση 1999/468/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28^{ης} Ιουνίου 1999, για τον καθορισμό των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή⁴.
- (24) Καθώς οι στόχοι της προς υλοποίηση δράσης, δηλαδή της αποτελεσματικής διοικητικής συνεργασίας μεταξύ των κρατών μελών για την αντιμετώπιση των αρνητικών επιπτώσεων της αυξανόμενης παγκοσμιοποίησης στην εσωτερική αγορά, δεν είναι δυνατόν να επιτευχθούν επαρκώς από τα κράτη μέλη και μπορούν, κατά συνέπεια, λόγω της απαιτούμενης ομοιομορφίας και αποτελεσματικότητας, να επιτευχθούν καλύτερα σε κοινοτικό επίπεδο, η Κοινότητα δύναται να θεσπίζει μέτρα, σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας όπως ορίζει το άρθρο 5 της συνθήκης. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, η οποία προβλέπεται στο εν λόγω άρθρο, η παρούσα οδηγία δεν υπερβαίνει τα αναγκαία για την επίτευξη των προαναφερθέντων στόχων.
- (25) Η παρούσα οδηγία σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα και τηρεί τις αρχές που αναγνωρίζονται ειδικότερα από τον Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 1

Αντικείμενο

Η παρούσα οδηγία ορίζει τους κανόνες και τις διαδικασίες βάσει των οποίων οι διοικητικές αρχές των κρατών μελών συνεργάζονται μεταξύ τους και με την Επιτροπή με στόχο τον ορθό προσδιορισμό των φόρων οι οποίοι αναφέρονται στο άρθρο 2, καθώς και τους κανόνες και τις διαδικασίες για την ανταλλαγή ορισμένων πληροφοριών με ηλεκτρονικά μέσα.

Άρθρο 2

Πεδίο εφαρμογής

1. Η παρούσα οδηγία ισχύει για όλους τους φόρους παντός τύπου, ανεξαρτήτως του τρόπου με τον οποίο εισπράττονται, εκτός από τους έμμεσους φόρους οι οποίοι καλύπτονται ήδη από την κοινοτική νομοθεσία περί διοικητικής συνεργασίας μεταξύ των κρατών μελών.
2. Η οδηγία ισχύει επίσης για υποχρεωτικές εισφορές κοινωνικής ασφάλισης πληρωτέες προς το κράτος μέλος ή προς μια διοικητική υποδιαίρεση του κράτους μέλους, ή προς τα ιδρύματα κοινωνικών ασφαλίσεων δημοσίου δικαίου.
3. Η παρούσα οδηγία ισχύει για φόρους όπως προβλέπεται στις παραγράφους 1 και 2, οι οποίοι εισπράττονται σε έδαφος όπου εφαρμόζεται η συνθήκη δυνάμει του άρθρου 299 αυτής.

⁴ ΕΕ L 184 της 17.7.1999, σ. 23.

Άρθρο 3

Ορισμοί

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, ισχύουν οι εξής ορισμοί:

1. ως «αρμόδια αρχή» νοείται κάθε αρχή που ορίζεται από το κράτος μέλος για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας, είτε άμεσα είτε με ανάθεση·
2. ως «διοικητική έρευνα» νοούνται όλοι οι έλεγχοι, επαληθεύσεις και ενέργειες που πραγματοποιούν τα κράτη μέλη κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, με σκοπό τη διασφάλιση της ορθής εφαρμογής της φορολογικής νομοθεσίας·
3. ως «ανταλλαγή πληροφοριών κατόπιν αιτήσεως» νοείται η ανταλλαγή πληροφοριών βάσει αιτήματος το οποίο απευθύνει το αιτούν κράτος μέλος προς το κράτος μέλος αποδέκτη, για μια συγκεκριμένη υπόθεση·
4. ως «αυτόματη ανταλλαγή» νοείται η συστηματική κοινοποίηση, και χωρίς προηγούμενη αίτηση, προκαθορισμένων πληροφοριών σε άλλο κράτος μέλος, ανά τακτά εκ των προτέρων καθορισμένα διαστήματα ή μόλις οι πληροφορίες αυτές καθίστανται διαθέσιμες·
5. ως «αυθόρμητη ανταλλαγή» νοείται η μη συστηματική κοινοποίηση πληροφοριών, ανά πάσα στιγμή και χωρίς προηγούμενη αίτηση, σε άλλο κράτος μέλος·
6. ως «πρόσωπο» νοείται:
 - α) φυσικό πρόσωπο·
 - β) νομικό πρόσωπο, ή
 - γ) εφόσον προβλέπεται από την ισχύουσα νομοθεσία, ένωση προσώπων στην οποία αναγνωρίζεται η ικανότητα να εκτελεί νομικές πράξεις χωρίς όμως να έχει το νομικό καθεστώς νομικού προσώπου·
 - δ) κάθε νομικός μηχανισμός, συμπεριλαμβανομένων των εταιρειών και των καταπιστευμάτων, το εισόδημα ή το κεφάλαιο των οποίων υπόκεινται σε φόρους που καλύπτονται από την παρούσα οδηγία·
7. ως «παροχή πρόσβασης» νοείται η παροχή άδειας για την πρόσβαση σε σχετικές ηλεκτρονικές βάσεις δεδομένων και τη λήψη δεδομένων με ηλεκτρονικά μέσα·
8. «με ηλεκτρονικά μέσα» νοείται η χρήση ηλεκτρονικού εξοπλισμού επεξεργασίας - συμπεριλαμβανομένης της ψηφιακής συμπίεσης - και αποθήκευσης δεδομένων και η χρησιμοποίηση καλωδιακής ή ασύρματης σύνδεσης, οπτικών τεχνολογιών ή άλλων ηλεκτρομαγνητικών μέσων·
9. ως «δίκτυο CCN» νοείται η κοινή πλατφόρμα που βασίζεται στο Κοινό Δίκτυο Επικοινωνιών (CCN), το οποίο έχει αναπτυχθεί από την Κοινότητα για την εξασφάλιση όλων των διαβιβάσεων με ηλεκτρονικά μέσα μεταξύ των αρμόδιων τελωνειακών και φορολογικών αρχών.

Άρθρο 4

Οργάνωση

1. Κάθε κράτος μέλος ανακοινώνει στην Επιτροπή το αργότερο ένα μήνα μετά την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας την αρμόδια αρχή για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας.

Η Επιτροπή ενημερώνει όλα τα κράτη μέλη για τις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών.

2. Κάθε κράτος μέλος ορίζει μια μοναδική κεντρική φορολογική υπηρεσία διασύνδεσης, η οποία αναλαμβάνει την κύρια ευθύνη για τις επαφές με τα άλλα κράτη μέλη στον τομέα της διοικητικής συνεργασίας τον οποίο καλύπτει η παρούσα οδηγία.

Κάθε κράτος μέλος ενημερώνει σχετικά την Επιτροπή και τα άλλα κράτη μέλη.

3. Η αρμόδια αρχή κάθε κράτους μέλους δύναται να ορίσει τις λοιπές φορολογικές υπηρεσίες διασύνδεσης.

Η φορολογική αυτή υπηρεσία διασύνδεσης μπορεί να είναι κάθε υπηρεσία πέραν της κεντρικής φορολογικής υπηρεσίας διασύνδεσης με συγκεκριμένη εδαφική αρμοδιότητα ή εξειδικευμένη επιχειρησιακή ευθύνη. Είναι εξουσιοδοτημένη να ανταλλάσσει άμεσα πληροφορίες βάσει της παρούσας οδηγίας.

Η κεντρική φορολογική υπηρεσία διασύνδεσης είναι υπεύθυνη για την ενημέρωση του καταλόγου των υπηρεσιών αυτών και τη διάθεσή του στις κεντρικές φορολογικές υπηρεσίες διασύνδεσης των άλλων ενδιαφερόμενων κρατών μελών και στην Επιτροπή.

4. Η αρμόδια αρχή κάθε κράτους μέλους δύναται να ορίσει αρμόδιους υπαλλήλους οι οποίοι είναι εξουσιοδοτημένοι να συμμετέχουν άμεσα στη διοικητική συνεργασία βάσει της παρούσας οδηγίας, εκτός εάν απαιτείται ειδική εξουσιοδότηση δυνάμει της παρούσας οδηγίας.

Η κεντρική φορολογική υπηρεσία διασύνδεσης είναι υπεύθυνη για την ενημέρωση του καταλόγου των αρμόδιων υπαλλήλων και τη διάθεσή του στις κεντρικές φορολογικές υπηρεσίες διασύνδεσης των άλλων ενδιαφερόμενων κρατών μελών και στην Επιτροπή.

5. Οι υπάλληλοι οι οποίοι συμμετέχουν στη διοικητική συνεργασία βάσει της παρούσας οδηγίας θεωρούνται εν πάση περιπτώσει αρμόδιοι υπάλληλοι για τον σκοπό αυτό, σύμφωνα με τις διατάξεις τις οποίες θέσπισαν οι αρμόδιες αρχές.

6. Όταν μια φορολογική υπηρεσία διασύνδεσης ή ένας αρμόδιος υπάλληλος παραλαμβάνει ή αποστέλλει μια αίτηση ή απάντηση σε μια αίτηση συνεργασίας, ενημερώνει την κεντρική φορολογική υπηρεσία διασύνδεσης του οικείου κράτους μέλους βάσει των διαδικασιών τις οποίες έχει ορίσει το εν λόγω κράτος μέλος.

7. Όταν μια φορολογική υπηρεσία διασύνδεσης ή ένας αρμόδιος υπάλληλος παραλαμβάνει μια αίτηση συνεργασίας που συνεπάγεται δράση εκτός του εδαφικού τους χώρου ή των επιχειρησιακών τους αρμοδιοτήτων, διαβιβάζει αμελλητί την αίτηση αυτή στην κεντρική φορολογική υπηρεσία διασύνδεσης του οικείου κράτους μέλους και ενημερώνει σχετικά την αιτούσα αρχή. Στην περίπτωση αυτή, το χρονικό διάστημα που προβλέπεται στο άρθρο 8 αρχίζει από την επόμενη ημέρα της διαβίβασης της αίτησης συνδρομής στην κεντρική φορολογική υπηρεσία διασύνδεσης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

ΑΝΤΑΛΛΑΓΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ

ΤΜΗΜΑ I

ΑΝΤΑΛΛΑΓΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ ΚΑΤΟΠΙΝ ΑΙΤΗΣΕΩΣ

Άρθρο 5

Διαδικασία ανταλλαγής πληροφοριών κατόπιν αιτήσεως

1. Κατόπιν αιτήσεως της κεντρικής φορολογικής υπηρεσίας διασύνδεσης, μιας φορολογικής υπηρεσίας διασύνδεσης ή κάθε αρμόδιου υπαλλήλου ενός κράτους μέλους (εφεξής «η αιτούσα αρχή»), η κεντρική φορολογική αρχή διασύνδεσης, μια φορολογική υπηρεσία διασύνδεσης ή κάθε αρμόδιος υπάλληλος ενός κράτους μέλους που παραλαμβάνει μια αίτηση συνεργασίας (εφεξής «αρχή-αποδέκτης της αίτησης»), ανακοινώνει τις ενδεχομένως σχετικές πληροφορίες για τον ορθό προσδιορισμό των φόρων που αναφέρονται στο άρθρο 2, συμπεριλαμβανομένων των πληροφοριών που αφορούν μια συγκεκριμένη περίπτωση ή συγκεκριμένες περιπτώσεις.
2. Η αρχή-αποδέκτης της αίτησης ανακοινώνει στην αιτούσα αρχή κάθε σχετική πληροφορία που διαθέτει ή που περιέρχεται σε αυτήν ως αποτέλεσμα διοικητικών ερευνών.

Άρθρο 6

Διοικητικές έρευνες

1. Η αρχή-αποδέκτης της αίτησης μεριμνά για τη διεξαγωγή οιασδήποτε διοικητικών ερευνών οι οποίες απαιτούνται για τη συγκέντρωση των πληροφοριών που αναφέρονται στο άρθρο 5.
2. Η αίτηση η οποία αναφέρεται στο άρθρο 5 παράγραφος 1 μπορεί να περιλαμβάνει αιτιολογημένη αίτηση για τη διενέργεια συγκεκριμένης διοικητικής έρευνας. Εάν η αρχή-αποδέκτης της αίτησης θεωρεί ότι δεν είναι αναγκαία η διενέργεια διοικητικής έρευνας, αιτιολογεί αμέσως την άποψη αυτή στην αιτούσα αρχή.
3. Προκειμένου να συγκεντρώσει τις αιτούμενες πληροφορίες ή να διεξαγάγει την αιτούμενη διοικητική έρευνα, η αρχή-αποδέκτης της αίτησης ακολουθεί τις ίδιες διαδικασίες όπως όταν ενεργεί με δική της πρωτοβουλία ή κατόπιν αιτήσεως άλλης αρχής η οποία έχει την έδρα της στο οικείο κράτος μέλος.

Άρθρο 7

Προθεσμίες

1. Η αρχή-αποδέκτης της αίτησης παρέχει τις πληροφορίες οι οποίες αναφέρονται στο άρθρο 5 το γρηγορότερο δυνατόν, και το αργότερο έως έξι μήνες από την ημερομηνία παραλαβής της αίτησης.
Ωστόσο, όταν η αρχή-αποδέκτης της αίτησης διαθέτει ήδη τις πληροφορίες αυτές, οι πληροφορίες διαβιβάζονται εντός ενός μηνός από την ημερομηνία αυτή.
2. Σε συγκεκριμένες ειδικές κατηγορίες υποθέσεων, στις οποίες συμπεριλαμβάνονται πολύπλοκες υποθέσεις, η αρχή-αποδέκτης της αίτησης και η αιτούσα αρχή δύνανται να συμφωνήσουν άλλες προθεσμίες πέραν αυτών που προβλέπονται στην παράγραφο 1.
3. Η αρχή-αποδέκτης της αίτησης επιβεβαιώνει αμέσως στην αιτούσα αρχή με ηλεκτρονικά μέσα την παραλαβή της αίτησης και εν πάση περιπτώσει το αργότερο μέχρι πέντε εργάσιμες ημέρες μετά την παραλαβή.

4. Η αρχή-αποδέκτης της αίτησης κοινοποιεί στην αιτούσα αρχή τυχόν ελλείψεις όσον αφορά την αίτηση και την ανάγκη συμπληρωματικών βασικών πληροφοριών, εντός ενός μηνός από την παραλαβή της αίτησης.
5. Όταν η αρχή-αποδέκτης της αίτησης δεν είναι σε θέση να απαντήσει στην αίτηση εντός της προθεσμίας, ενημερώνει την αιτούσα αρχή αμέσως και εν πάση περιπτώσει εντός τριών μηνών από την παραλαβή της αίτησης για τους λόγους της καθυστερημένης απάντησης και για την ημερομηνία έως την οποία θεωρεί ότι ενδεχομένως θα είναι σε θέση να απαντήσει.
6. Όταν η αρχή-αποδέκτης της αίτησης δεν είναι σε θέση να απαντήσει στην αίτηση παροχής πληροφοριών ή αρνείται να απαντήσει, ενημερώνει την αιτούσα αρχή αμέσως για τους λόγους και εν πάση περιπτώσει εντός ενός μηνός από την παραλαβή της αίτησης.

ΤΜΗΜΑ II

ΑΥΤΟΜΑΤΗ ΑΝΤΑΛΛΑΓΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ

Άρθρο 8

Πεδίο εφαρμογής και προϋποθέσεις της αυτόματης ανταλλαγής πληροφοριών

1. Η αρμόδια αρχή κάθε κράτους μέλους διαβιβάζει στα άλλα κράτη μέλη, με αυτόματη ανταλλαγή, πληροφορίες για συγκεκριμένες κατηγορίες εισοδήματος και κεφαλαίου.
2. Η Επιτροπή εγκρίνει, σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 24 παράγραφος 2, εντός δύο ετών από την έναρξη ισχύος της παρούσας οδηγίας τα εξής:
 - α) τις κατηγορίες εισοδήματος και κεφαλαίου που θα καλύπτονται
 - β) τον τύπο των πληροφοριών που θα ανταλλάσσονται
 - γ) τυχόν ειδικούς όρους ή περιορισμούς στο πλαίσιο των κατηγοριών που αναφέρονται στο στοιχείο α)
 - δ) τη συχνότητα των ανταλλαγών
 - ε) τις πρακτικές ρυθμίσεις για την ανταλλαγή πληροφοριών.
3. Εκτός από τις κατηγορίες εισοδήματος και κεφαλαίου που αναφέρονται στην παράγραφο 2, η αρμόδια αρχή κάθε κράτους μέλους διαβιβάζει, με αυτόματη ανταλλαγή, τις απαραίτητες πληροφορίες για τον ορθό προσδιορισμό των φόρων που αναφέρονται στο άρθρο 2, προς την αρμόδια αρχή κάθε άλλου ενδιαφερόμενου κράτους μέλους, σε οιαδήποτε από τις παρακάτω περιπτώσεις:
 - α) όταν θεωρείται ότι η φορολόγηση θα πραγματοποιηθεί στο κράτος μέλος προορισμού των πληροφοριών, και η αποτελεσματικότητα του συστήματος μπορεί να διευκολυνθεί από τις πληροφορίες τις οποίες παρέχει το κράτος μέλος προέλευσης,
 - β) όταν ένα κράτος μέλος πιστεύει βάσιμα ότι δεν έχει τηρηθεί η φορολογική νομοθεσία ή ενδεχομένως να μην έχει τηρηθεί στο άλλο κράτος μέλος,
 - γ) όταν υπάρχει κίνδυνος μη σωστής φορολογίας στο άλλο κράτος μέλος,
 - δ) όταν για οιονδήποτε λόγο ο φόρος απεφεύχθη ή δύναται να αποφευχθεί στο άλλο κράτος μέλος, και ειδικότερα στις περιπτώσεις εικονικής μεταφοράς κερδών μεταξύ επιχειρήσεων εγκατεστημένων σε διαφορετικά κράτη μέλη ή

όταν τέτοιες συναλλαγές μεταξύ επιχειρήσεων εγκατεστημένων σε δύο κράτη μέλη πραγματοποιούνται μέσω τρίτης χώρας, έτσι ώστε να εξασφαλίζονται φορολογικά πλεονεκτήματα.

4. Όταν τα κράτη μέλη συνάπτουν διμερείς ή πολυμερείς συμφωνίες με στόχο τον ορθό προσδιορισμό των φόρων που αναφέρονται στο άρθρο 2, προβλέπουν την αυτόματη ανταλλαγή πληροφοριών σχετικά με ορισμένες κατηγορίες εισοδήματος και κεφαλαίου. Για τον σκοπό αυτό, στις συμφωνίες αυτές καθορίζουν τα ακόλουθα στοιχεία:

- α) τις κατηγορίες εισοδήματος και κεφαλαίου που θα καλύπτονται·
- β) τον τύπο των πληροφοριών που θα ανταλλάσσονται·
- γ) τυχόν ειδικούς όρους ή περιορισμούς στο πλαίσιο των κατηγοριών που αναφέρονται στο στοιχείο α)·
- δ) τη συχνότητα των ανταλλαγών·
- ε) τις πρακτικές ρυθμίσεις για την ανταλλαγή πληροφοριών.

Τα κράτη μέλη διαβιβάζουν στην Επιτροπή τις συμφωνίες που έχουν συνάψει. Η Επιτροπή θέτει τις συμφωνίες αυτές στη διάθεση όλων των άλλων κρατών μελών.

Η Επιτροπή εγκρίνει ένα υπόδειγμα συμφωνίας βάσει της διαδικασίας η οποία περιγράφεται στο άρθρο 24 παράγραφος 2.

ΤΜΗΜΑ ΙΙΙ

ΑΥΘΟΡΜΗΤΗ ΑΝΤΑΛΛΑΓΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ

Άρθρο 9

Πεδίο εφαρμογής και προϋποθέσεις

Οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών δύνανται, εν πάση περιπτώσει, με αυθόρμητη ανταλλαγή, να διαβιβάζουν αμοιβαίως κάθε πληροφορία του άρθρου 1 την οποία γνωρίζουν, και ειδικότερα όταν θεωρείται ότι οι φόροι επιβάλλονται στο κράτος μέλος προορισμού των πληροφοριών, και όταν η αποτελεσματικότητα του συστήματος ελέγχου μπορεί να διευκολυνθεί από τις πληροφορίες που παρέχονται από το κράτος μέλος προέλευσης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙΙ

ΑΛΛΕΣ ΜΟΡΦΕΣ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ

ΤΜΗΜΑ Ι

ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΣΕ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΚΑΙ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΕ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΕΣ ΕΡΕΥΝΕΣ

Άρθρο 10

Πεδίο εφαρμογής και προϋποθέσεις

1. Κατόπιν συμφωνίας μεταξύ της αιτούσας αρχής και της αρχής-αποδέκτη της αίτησης και σύμφωνα με τις ρυθμίσεις που έχει θεσπίσει η τελευταία, υπάλληλοι εξουσιοδοτημένοι από την αιτούσα αρχή δύνανται, για τους σκοπούς της ανταλλαγής πληροφοριών που αναφέρεται από το άρθρο 1,

- α) να είναι παρόντες στα γραφεία στα οποία εκτελούν τα καθήκοντά τους οι διοικητικές αρχές του κράτους μέλους όπου είναι εγκατεστημένη η αρχή-αποδέκτης της αίτησης.
- β) να είναι παρόντες κατά τις διοικητικές έρευνες οι οποίες διεξάγονται στο έδαφος του κράτους μέλους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση.

Στην περίπτωση που οι αιτούμενες πληροφορίες περιέχονται σε έγγραφα στα οποία έχουν πρόσβαση οι υπάλληλοι της αρχής-αποδέκτη της αίτησης, στους υπαλλήλους της αιτούσας αρχής παρέχονται αντίγραφα των εν λόγω εγγράφων.

- 2. Στην περίπτωση που υπάλληλοι της αιτούσας αρχής είναι παρόντες κατά τις διοικητικές έρευνες δυνάμει της παραγράφου 1, δύνανται να ασκούν τις εξουσίες ελέγχου που έχουν εκχωρηθεί στους υπαλλήλους της αρχής-αποδέκτη της αίτησης, με την προϋπόθεση ότι ασκούν τις εν λόγω εξουσίες σύμφωνα με τους νόμους, τους κανονισμούς ή τις διοικητικές διατάξεις του κράτους μέλους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση.

Κάθε άρνηση του ατόμου που αποτελεί αντικείμενο έρευνας να σεβαστεί τα μέτρα ελέγχου των υπαλλήλων της αιτούσας αρχής αντιμετωπίζεται από την αρχή-αποδέκτη της αίτησης ως άρνηση κατά των δικών της υπαλλήλων.

- 3. Οι υπάλληλοι που έχουν εξουσιοδοτηθεί από το αιτούν κράτος μέλος να είναι παρόντες σε ένα άλλο κράτος μέλος σύμφωνα με την παράγραφο 1 πρέπει ανά πάσα στιγμή να είναι σε θέση να επιδείξουν γραπτή εξουσιοδότηση, στην οποία να αναφέρονται η ταυτότητά τους και τα επίσημα καθήκοντά τους.

ΤΜΗΜΑ II

ΤΑΥΤΟΧΡΟΝΟΙ ΕΛΕΓΧΟΙ

Άρθρο 11

Ταυτόχρονοι έλεγχοι

- 1. Στην περίπτωση που δύο ή περισσότερα κράτη μέλη συμφωνήσουν να διενεργήσουν ταυτόχρονους ελέγχους στο έδαφός τους, με αντικείμενο ένα ή περισσότερα άτομα κοινού ή συμπληρωματικού ενδιαφέροντος για τα εν λόγω κράτη μέλη, για τους σκοπούς της ανταλλαγής των πληροφοριών τις οποίες συγκεντρώνουν από τους ελέγχους αυτούς, ισχύουν οι παράγραφοι 2, 3 και 4.
- 2. Η αρμόδια αρχή κάθε κράτους μέλους προσδιορίζει ανεξάρτητα τα άτομα τα οποία προτίθεται να προτείνει για ταυτόχρονο έλεγχο. Ειδοποιεί την αρμόδια αρχή του άλλου ενδιαφερόμενου κράτους μέλους για τυχόν περιπτώσεις για τις οποίες προτείνει τη διενέργεια ταυτόχρονου ελέγχου, παραθέτοντας τους λόγους της επιλογής της.
Καθορίζει το χρονικό διάστημα στη διάρκεια του οποίου θα διεξάγονται οι εν λόγω έλεγχοι.
- 3. Η αρμόδια αρχή κάθε ενδιαφερόμενου κράτους μέλους αποφασίζει αν επιθυμεί να λάβει μέρος σε ταυτόχρονους ελέγχους. Η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους επιβεβαιώνει στην αρχή η οποία πρότείνει τη διεξαγωγή ταυτόχρονου ελέγχου τη συμφωνία της ή της ανακοινώνει την αιτιολογημένη άρνησή της.
- 4. Κάθε αρμόδια αρχή των ενδιαφερόμενων κρατών μελών ορίζει αντιπρόσωπο υπεύθυνο για την επίβλεψη και τον συντονισμό του ελέγχου.

ΤΜΗΜΑ ΙΙΙ
ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗ

Άρθρο 12

Αίτηση κοινοποίησης

1. Κατόπιν αιτήσεως της αρμόδιας αρχής ενός κράτους μέλους, η αρμόδια αρχή άλλου κράτους μέλους, κοινοποιεί στον παραλήπτη, σύμφωνα με τους κανόνες που διέπουν την κοινοποίηση παρόμοιων πράξεων στο κράτος μέλος στο οποίο υποβάλλεται η αίτηση, όλες τις πράξεις και αποφάσεις που προέρχονται από τις διοικητικές αρχές του αιτούντος κράτους μέλους και αφορούν την εφαρμογή στο έδαφός του της νομοθεσίας περί φορολογίας που καλύπτεται από την παρούσα οδηγία.
2. Οι αιτήσεις κοινοποίησης περιλαμβάνουν το αντικείμενο της πράξης ή της απόφασης προς κοινοποίηση και διευκρινίζουν το όνομα και τη διεύθυνση του παραλήπτη, καθώς και κάθε άλλη πληροφορία χρήσιμη για την εξακρίβωση της ταυτότητάς του.
3. Η αρχή-αποδέκτης της αίτησης ενημερώνει αμέσως την αιτούσα αρχή για τη συνέχεια που δίδει στην αίτηση κοινοποίησης και, ειδικότερα, για την ημερομηνία κατά την οποία η απόφαση ή η πράξη κοινοποιήθηκε στον παραλήπτη.

ΤΜΗΜΑ ΙV

ΑΝΑΤΡΟΦΟΔΟΤΗΣΗ

Άρθρο 13

Προϋποθέσεις

1. Οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών παρέχουν ανατροφοδότηση σε άλλα κράτη μέλη το συντομότερο δυνατόν και το αργότερο μέχρι τρεις μήνες από την ημερομηνία χρησιμοποίησης οιασδήποτε απάντησης έχει δοθεί σε αίτηση παροχής πληροφοριών ή αυθόρμητης παροχής πληροφοριών.
2. Οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών παρέχουν ανατροφοδότηση μία φορά κατ' έτος σχετικά με αυτόματες ανταλλαγές πληροφοριών προς άλλα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη. Στην περίπτωση που η ανατροφοδότηση αφορά πληροφορίες οι οποίες παρέχονται δυνάμει του άρθρου 8 παράγραφοι 1 και 2, η ημερομηνία έως την οποία παρέχεται η ανατροφοδότηση καθορίζεται σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 23 παράγραφος 2. Στην περίπτωση που η ανατροφοδότηση αφορά πληροφορίες οι οποίες παρέχονται δυνάμει του άρθρου 8 παράγραφοι 3 και 4, η ημερομηνία έως την οποία παρέχεται η ανατροφοδότηση συμφωνείται μεταξύ των ενδιαφερομένων κρατών μελών.
3. Η Επιτροπή καθορίζει τις πρακτικές ρυθμίσεις σύμφωνα με τη διαδικασία η οποία αναφέρεται στο άρθρο 24 παράγραφος 2.

ΤΜΗΜΑ V

ΑΝΤΑΛΛΑΓΗ ΒΕΛΤΙΣΤΩΝ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΕΜΠΕΙΡΙΩΝ

Άρθρο 14

Πεδίο εφαρμογής και προϋποθέσεις

1. Τα κράτη μέλη, μαζί με την Επιτροπή, παρακολουθούν δυνάμει της παρούσας οδηγίας τη διοικητική συνεργασία και μοιράζονται τις εμπειρίες τους με στόχο τη βελτίωση της εν λόγω συνεργασίας και, κατά περίπτωση, την κατάρτιση κανόνων στα οικεία πεδία.
2. Η Επιτροπή δύναται να εγκρίνει κατευθυντήριες γραμμές σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 23 παράγραφος 3, ειδικότερα όσον αφορά:
 - α) τα χαρακτηριστικά των χωρών που έχουν ως στόχο την ανταλλαγή πληροφοριών σχετικά με την εθνική νομοθεσία η οποία επιβάλλεται σε κάθε κράτος μέλος στο πεδίο της διοικητικής συνεργασίας για τη φορολογία·
 - β) τις τεχνικές διαχείρισης κινδύνου·
 - γ) οιαδήποτε άλλη ενέργεια κρίνεται αναγκαία για την ανταλλαγή βέλτιστων πρακτικών και εμπειρίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΟΡΟΙ ΟΙ ΟΠΟΙΟΙ ΔΙΕΠΟΥΝ ΤΗ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

Άρθρο 15

Κοινολόγηση πληροφοριών και εγγράφων

1. Πληροφορίες και έγγραφα που έχουν συγκεντρωθεί από την αιτούσα αρχή ή την αρχή αποδέκτη δυνάμει της παρούσας οδηγίας μπορούν να γνωστοποιηθούν σε άλλες αρχές εντός του ιδίου κράτους μέλους, εφόσον η γνωστοποίηση αυτή επιτρέπεται βάσει της νομοθεσίας του εν λόγω κράτους μέλους, ακόμη και αν οι πληροφορίες αυτές θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν για άλλους σκοπούς εκτός αυτών που αναφέρονται στο άρθρο 2.
2. Όταν η αρμόδια αρχή ενός κράτους μέλους θεωρεί ότι οι πληροφορίες τις οποίες έλαβε από την αρμόδια αρχή ενός άλλου κράτους μέλους ενδέχεται να φανούν χρήσιμες στην αρμόδια αρχή τρίτου κράτους μέλους, επιτρέπεται να τις διαβιβάσει στην τελευταία αρμόδια αρχή, με την προϋπόθεση ότι η διαβίβαση αυτή συνάδει με τους κανόνες και τις διαδικασίες που ορίζει η παρούσα οδηγία.
3. Τα αρμόδια όργανα του κράτους μέλους της αιτούσας αρχής δύνανται να επικαλεστούν/χρησιμοποιήσουν πληροφορίες, εκθέσεις, δηλώσεις και κάθε άλλο έγγραφο, ή επικυρωμένα γνήσια αντίγραφα ή αποσπάσματα αυτών που έχουν περιέλθει στην αρχή-αποδέκτη της αίτησης και κοινολογούνται στην αιτούσα αρχή σύμφωνα με την παρούσα οδηγία, ως αποδεικτικά στοιχεία στην ίδια βάση με συναφείς πληροφορίες, εκθέσεις, δηλώσεις και οιαδήποτε άλλα έγγραφα παρέχονται από μια άλλη αρχή της εν λόγω χώρας.

Άρθρο 16

Υποχρεώσεις

1. Η αρχή-αποδέκτης της αίτησης η οποία έχει την έδρα της σε ένα κράτος μέλος παρέχει στην αιτούσα αρχή άλλου κράτους μέλους τις πληροφορίες που αναφέρονται στο άρθρο 5 με την προϋπόθεση ότι:
 - α) ο αριθμός και η φύση των αιτήσεων παροχής πληροφοριών που υποβάλλονται από την αιτούσα αρχή εντός συγκεκριμένου χρονικού διαστήματος δεν επιβάλλουν δυσανάλογο διοικητικό φόρτο στην αρχή-αποδέκτη της αίτησης·

- β) η αιτούσα αρχή έχει εξαντλήσει τις συνήθεις πηγές πληροφόρησης τις οποίες θα μπορούσε να χρησιμοποιήσει για τη συγκέντρωση των αιτούμενων πληροφοριών χωρίς να υπάρχει κίνδυνος διακύβευσης της επίτευξης του επιθυμητού σκοπού.
2. Η παρούσα οδηγία δεν επιβάλλει σε ένα κράτος μέλος από το οποίο ζητούνται οι πληροφορίες την υποχρέωση διεξαγωγής ερευνών ή κοινοποίησης πληροφοριών, εάν η διεξαγωγή των ερευνών αυτών ή η συγκέντρωση των αιτούμενων πληροφοριών για ίδιους σκοπούς είναι αντίθετη με τη νομοθεσία του εν λόγω κράτους μέλους.
 3. Η αρμόδια αρχή ενός κράτους μέλους προς το οποίο απευθύνεται μια αίτηση επιτρέπεται να αρνηθεί την διαβίβαση πληροφοριών, όταν το αιτούν κράτος μέλος δεν είναι σε θέση, για νομικούς λόγους, να παράσχει παρόμοιες πληροφορίες.
 4. Η άρνηση διαβίβασης πληροφοριών είναι δυνατή σε περίπτωση που θα οδηγούσε στην κοινολόγηση ενός εμπορικού, βιομηχανικού ή επαγγελματικού απορρήτου ή μιας εμπορικής μεθόδου ή μιας πληροφορίας της οποίας η κοινολόγηση θα ήταν αντίθετη προς τη δημόσια τάξη.
 5. Η αρχή-αποδέκτης της αίτησης πληροφορεί την αιτούσα αρχή για τους λόγους που είναι αντίθετη στην ικανοποίηση της αίτησης παροχής πληροφοριών.
 6. Τα πρωτότυπα έγγραφα παρέχονται μόνο όταν αυτό δεν είναι αντίθετο με τις διατάξεις οι οποίες ισχύουν στο κράτος μέλος όπου έχει την έδρα της η αρχή-αποδέκτης της αίτησης.

Άρθρο 17

Όρια

1. Εάν οι πληροφορίες ζητούνται από ένα κράτος μέλος σύμφωνα με την παρούσα οδηγία, το άλλο κράτος μέλος εφαρμόζει τα μέτρα τα οποία διαθέτει για τη συγκέντρωση πληροφοριών, προκειμένου να λάβει τις αιτούμενες πληροφορίες, ακόμη και αν αυτό το άλλο κράτος μέλος δεν χρειάζεται τις πληροφορίες αυτές για δικούς του φορολογικούς σκοπούς. Η υποχρέωση αυτή ισχύει με την επιφύλαξη των παραγράφων 2, 3 και 4 του άρθρου 16, η επίκληση των οποίων δεν δύναται σε καμία περίπτωση να θεωρηθεί ότι επιτρέπει σε ένα κράτος μέλος να απορρίψει την παροχή πληροφοριών αποκλειστικά και μόνο επειδή το εν λόγω κράτος μέλος δεν έχει εγχώριο συμφέρον στις πληροφορίες αυτές.
2. Σε καμία περίπτωση το άρθρο 16 παράγραφοι 2 και 4 δεν θεωρείται ότι επιτρέπει στην αρχή-αποδέκτη ενός κράτους μέλους να αρνηθεί την παροχή πληροφοριών σχετικά με ένα άτομο το οποίο κατοικεί για φορολογικούς σκοπούς στο κράτος μέλος της αιτούσας αρχής αποκλειστικά και μόνο επειδή κάτοχος των πληροφοριών αυτών είναι τράπεζα, άλλο χρηματοπιστωτικό ίδρυμα, εξουσιοδοτημένος αντιπρόσωπος ή άτομο που ενεργεί υπό την ιδιότητα του πράκτορα ή του διαχειριστή ή επειδή η πληροφορία αφορά ιδιοκτησιακά συμφέροντα ατόμου.

Άρθρο 18

Ευρύτερη συνεργασία

Όταν η συνεργασία την οποία παρέχει ένα κράτος μέλος προς τρίτη χώρα είναι ευρύτερη από ό,τι προβλέπει η παρούσα οδηγία, δεν επιτρέπεται να απορρίψει την παροχή εξίσου ευρύτερης συνεργασίας προς το άλλο κράτος μέλος.

Άρθρο 19

Τυποποιημένα έντυπα και ηλεκτρονικοί μορφότευποι

1. Οι αιτήσεις παροχής πληροφοριών και διεξαγωγής διοικητικών ερευνών δυνάμει του άρθρου 5 και οι απαντήσεις τους, η αποδοχή τους, η αίτηση συμπληρωματικών βασικών πληροφοριών, η αδυναμία ή η άρνηση ικανοποίησης του αιτήματος δυνάμει του άρθρου 6, αποστέλλονται, εφόσον είναι δυνατόν, χρησιμοποιώντας ένα τυποποιημένο έντυπο το οποίο έχει εγκρίνει η Επιτροπή σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 24 παράγραφος 2.

Τα τυποποιημένα έντυπα μπορεί να συνοδεύονται από εκθέσεις, δηλώσεις και κάθε άλλο έγγραφο, ή επικυρωμένα γνήσια αντίγραφα ή αποσπάσματα αυτών.

2. Η αυθόρμητη παροχή πληροφοριών δυνάμει του άρθρου 8, οι αιτήσεις διοικητικών κοινοποιήσεων δυνάμει του άρθρου 12 και οι πληροφορίες ανατροφοδότησης δυνάμει του άρθρου 13 αποστέλλονται χρησιμοποιώντας το τυποποιημένο έντυπο που αναφέρεται στην παράγραφο 1.
3. Οι αυτόματες ανταλλαγές πληροφοριών δυνάμει του άρθρου 7 αποστέλλονται χρησιμοποιώντας τυποποιημένο ηλεκτρονικό μορφότευπο με στόχο τη διευκόλυνση της αυτόματης ανταλλαγής πληροφοριών και με βάση τον ισχύοντα ηλεκτρονικό μορφότευπο κατ' εφαρμογή του άρθρου 9 της οδηγίας 2003/48/EK⁵ του Συμβουλίου, που πρέπει να χρησιμοποιείται για όλους τους τύπους αυτόματης ανταλλαγής πληροφοριών και εγκρίθηκε από την Επιτροπή σύμφωνα με τις διαδικασίες οι οποίες προβλέπονται στο άρθρο 24 παράγραφος 2.

Άρθρο 20

Πρακτικές ρυθμίσεις

1. Οι πληροφορίες οι οποίες κοινοποιούνται δυνάμει της παρούσας οδηγίας πρέπει να παρέχονται, κατά το δυνατόν, με ηλεκτρονικά μέσα χρησιμοποιώντας το κοινό δίκτυο επικοινωνιών/κοινή διεπαφή συστημάτων (δίκτυο CCN).

Η Επιτροπή εγκρίνει, κατά περίπτωση, πρακτικές ρυθμίσεις αναγκαίες για την εφαρμογή του πρώτου εδαφίου, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 24 παράγραφος 2.

2. Η Επιτροπή θα είναι υπεύθυνη για οιαδήποτε εξέλιξη του δικτύου CCN, αναγκαία για την ανταλλαγή των πληροφοριών αυτών μεταξύ των κρατών μελών.

Τα κράτη μέλη θα είναι υπεύθυνα για οιαδήποτε εξέλιξη των συστημάτων τους, αναγκαία για τη δυνατότητα ανταλλαγής των πληροφοριών αυτών με χρήση του δικτύου CCN.

Τα κράτη μέλη παραιτούνται από όλες τις αξιώσεις επιστροφής των δαπανών οι οποίες προέκυψαν κατά την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας εκτός, κατά περίπτωση, αν πρόκειται για αμοιβές εμπειρογνομόνων.

3. Τα πρόσωπα που είναι δεόντως διαπιστευμένα από την Αρχή Διαπίστευσης της Ασφάλειας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής επιτρέπεται να έχουν πρόσβαση στις πληροφορίες αυτές, μόνον εφόσον είναι αναγκαίο για σκοπούς διατήρησης, συντήρησης και ανάπτυξης του δικτύου CCN.

⁵ EE L 157 της 26.6.2003, σ. 38.

4. Οι αιτήσεις συνεργασίας, συμπεριλαμβανομένων των αιτήσεων κοινοποίησης, και τα συνημμένα έγγραφα είναι δυνατόν να συντάσσονται σε οιαδήποτε γλώσσα συμφωνήσουν μεταξύ τους η αρχή-αποδέκτης της αίτησης και η αιτούσα αρχή.
Οι αιτήσεις αυτές συνοδεύονται από μετάφραση στην επίσημη γλώσσα ή σε μία από τις επίσημες γλώσσες του κράτους μέλους στο οποίο έχει την έδρα της η αρχή-αποδέκτης μόνο σε ειδικές περιπτώσεις, όταν η αρχή-αποδέκτης της αίτησης δηλώνει τον λόγο για τον οποίο ζητά μια μετάφραση.
5. Η Επιτροπή επιτρέπεται να θεσπίσει ένα ελάχιστο κατώτατο όριο φόρων που θα μπορούσε να αποτελέσει αφορμή μιας αίτησης συνεργασίας, αυτόματης ανταλλαγής πληροφοριών ή αυθόρμητης ανταλλαγής πληροφοριών σύμφωνα με τη διαδικασία η οποία προβλέπεται στο άρθρο 24 παράγραφος 2.

Άρθρο 21

Ειδικές υποχρεώσεις

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν όλα τα απαραίτητα μέτρα προκειμένου να:
 - α) διασφαλίζουν τον αποτελεσματικό εσωτερικό συντονισμό μεταξύ των αρχών που αναφέρονται στο άρθρο 4·
 - β) να εξασφαλίζουν άμεση συνεργασία μεταξύ των αρχών που αναφέρονται στο άρθρο 4·
 - γ) να διασφαλίζουν την ομαλή εκτέλεση των διαδικασιών διοικητικής συνεργασίας τις οποίες προβλέπει η παρούσα οδηγία.
2. Η Επιτροπή ανακοινώνει σε κάθε κράτος μέλος κάθε γενική πληροφορία που λαμβάνει και είναι σε θέση να παράσχει σχετικά με την υλοποίηση και την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΕ ΤΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Άρθρο 22

Αξιολόγηση

1. Τα κράτη μέλη και η Επιτροπή εξετάζουν και αξιολογούν τη λειτουργία της διοικητικής συνεργασίας την οποία προβλέπει η παρούσα οδηγία.
2. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή κάθε σχετική πληροφορία, αναγκαία για την αξιολόγηση της αποτελεσματικότητας της διοικητικής συνεργασίας σύμφωνα με την παρούσα οδηγία όσον αφορά τη φοροδιαφυγή και την φοροαποφυγή.
3. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή μια ετήσια αξιολόγηση της αποτελεσματικότητας της αυτόματης ανταλλαγής πληροφοριών, όπως αναφέρεται στο άρθρο 8, καθώς και των πρακτικών αποτελεσμάτων τα οποία επετεύχθησαν. Η μορφή και οι όροι κοινοποίησης αυτής της ετήσιας αξιολόγησης εγκρίνονται από την Επιτροπή σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 24 παράγραφος 2.
4. Η Επιτροπή, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 24 παράγραφος 2, καθορίζει έναν κατάλογο στατιστικών στοιχείων τον οποίο θα πρέπει να παρέχουν τα κράτη μέλη για τους σκοπούς της αξιολόγησης της παρούσας οδηγίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI

ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΕ ΤΡΙΤΕΣ ΧΩΡΕΣ

Άρθρο 23

Ανταλλαγή πληροφοριών με τρίτες χώρες

1. Όταν η αρμόδια αρχή ενός κράτους μέλους παραλαμβάνει πληροφορίες από τρίτη χώρα με στόχο τον ορθό προσδιορισμό των φόρων που αναφέρονται στο άρθρο 2, η εν λόγω αρχή παρέχει τις πληροφορίες αυτές στις αρμόδιες αρχές κρατών μελών για τις οποίες μπορεί να είναι χρήσιμες και, εν πάση περιπτώσει, σε όσους τις έχουν ζητήσει, εφόσον η διαβίβαση αυτή δεν εξαιρείται βάσει διεθνών συμφωνιών με την εν λόγω τρίτη χώρα.

Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι μελλοντικές συμφωνίες που θα συνάψουν με τρίτες χώρες δεν θα εξαιρούν αυτή τη διαβίβαση.

2. Οι αρμόδιες αρχές επιτρέπεται να ανακοινώνουν σε τρίτες χώρες, σύμφωνα με τις εγχώριες διατάξεις τους για την κοινοποίηση προσωπικών δεδομένων, πληροφορίες τις οποίες έχουν αποκτήσει σε τρίτη χώρα σύμφωνα με την παρούσα οδηγία, με την προϋπόθεση ότι τηρούνται οι ακόλουθοι όροι:
 - α) όλες οι αρμόδιες αρχές οι οποίες παρέσχον τις πληροφορίες συναίνεσαν στην κοινοποίησή τους·
 - β) η ενδιαφερόμενη τρίτη χώρα έχει δεσμευθεί να παράσχει την απαιτούμενη συνεργασία για τη συγκέντρωση αποδεικτικών στοιχείων σχετικά με την παράτυπη ή παράνομη φύση των συναλλαγών οι οποίες φαίνεται ότι συνιστούν παραβίαση ή κατάχρηση της φορολογικής νομοθεσίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VII

ΓΕΝΙΚΕΣ ΚΑΙ ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 24

Επιτροπή

1. Η Επιτροπή επικουρείται από μια επιτροπή, η οποία αναφέρεται ως «Επιτροπή Διοικητικής Συνεργασίας για τη Φορολογία».
2. Στις περιπτώσεις κατά τις οποίες γίνεται μνεία της παρούσας παραγράφου, εφαρμόζονται τα άρθρα 5 και 7 της απόφασης 1999/468/EK.
Η περίοδος που αναφέρεται στο άρθρο 5 παράγραφος 6 της απόφασης 1999/468/EK ορίζεται σε τρεις μήνες.
3. Η Επιτροπή Διοικητικής Συνεργασίας για τη Φορολογία, πέραν των καθηκόντων της που αναφέρονται στην παράγραφο 2, εξετάζει όσα ζητήματα θέτει ο προεδρεύων της, είτε με δική του πρωτοβουλία είτε κατόπιν αιτήσεως του αντιπροσώπου ενός κράτους μέλους, σχετικά με την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 25

Υποβολή εκθέσεων

Το αργότερο μέχρι πέντε χρόνια από την ημερομηνία μεταφοράς της παρούσας οδηγίας όπως ορίζεται στην πρώτη πρόταση της παραγράφου 1 του άρθρου 27, η Επιτροπή υποβάλλει μια

έκθεση σχετικά με την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο.

Άρθρο 26

Κατάργηση της οδηγίας 77/799/ΕΟΚ

Η οδηγία 77/799/ΕΚ καταργείται από την 1^η Ιανουαρίου 2010.

Οι παραπομπές στην καταργούμενη οδηγία θεωρούνται ότι γίνονται στην παρούσα οδηγία.

Άρθρο 27

Μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθούν προς την παρούσα οδηγία το αργότερο την 1^η Ιανουαρίου 2010. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν αμέσως στην Επιτροπή το κείμενο των εν λόγω διατάξεων και πίνακα αντιστοιχίας των διατάξεων αυτών με την παρούσα οδηγία.

Οι διατάξεις αυτές, όταν θεσπίζονται από τα κράτη μέλη, περιέχουν παραπομπή στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από ανάλογη παραπομπή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Οι λεπτομερείς διατάξεις για την παραπομπή αυτή καθορίζονται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη γνωστοποιούν στην Επιτροπή το κείμενο των ουσιωδών διατάξεων εσωτερικού δικαίου τις οποίες θεσπίζουν στον τομέα που διέπει η παρούσα οδηγία.

Άρθρο 28

Τελικές διατάξεις

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Άρθρο 29

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

.

.

Βρυξέλλες,

*Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος*